

CSI Referat

Christian Solidarity International

Kristus v Koránu a v Bibli

Salam Falaki

Vědecký znalec Islámu

Podobnosti mezi Koránem a Bibli

- Kristus - **od Boha poslaný** k lidu Izraele
- dostal **Evangelium**
- zrození bez přispění muže (**panenský porod**)
- Ježíš je jediný člověk v Koránu, který zůstává **bez hříchu**
- konal **záračná znamení** (Slepí vidoucí, mrtví vzkříšení atd.)
- Ježíš vstoupil do nebe
(Kristus žije, Mohamed je mrtev!)
- **Ježíš přijde znovu na konci časů**
- Ježíš je nositelem nejvyšších **výsostných titulů**, jaké může člověk mít

Rozdíly mezi Koránem a Bibli

- podle Koránu Ježíš po svém novém příchodu všechny křesťany obrátí na Islám
- podle Koránu **Ježíš nezemřel a nebyl ukřižován** (Sure 4,157), nýbrž Židé zabili někoho, kdo byl na něho podobný
Proto podle Koránu Kristus nezemřel za naše hříchy
= popření ústřední části evangelia
Kristus podle Koránu nevstal z mrtvých
= popření naděje na věčnou spásu
Kristus podle Koránu není naším Spasitelem a zachráncem
- proto se nejmenuje Ježíš, ale Isa
- **Kristus není syn Alláhův**
- „Ať je proklet, kdo říká, že Kristus je syn Alláhův“ (Sure 9,30)
Proto Alláh není otec
- „, Alláh ani nezplodil, ani se nenarodil“ (Sure 112)
Muslimové nemají Ducha Svatého
- Žádné „Abba, Otče“ (Řím 8,15), žádné „Ježíš je Pán“
- **Alláh není trojjediný Bůh – Otec, Syn a Duch Svatý**

Co je společné mezi Koránem a Biblií

Každý, kdo má co do činění s muslimy, si musí uvědomit, že muslimové věří v Krista! Když člověk zjišťuje, co Korán a muslimské tradice o Kristu říkají, je potom užaslý, když konstatuje, že mezi Islámem a křesťanstvím existuje v tomto bodě mnoho podobností. Zde jsou některé z těchto úžasných společných nauk.

- 1.** Muslimové věří, že Kristus byl poslán od Boha k dětem Izraele.
- 2.** Muslimové věří, že dostal Evangelium a zvěstoval je
- 3.** Každý muslim, když je zbožný, věří, že Kristus se narodil z Marie bez přispění muže. Panenský porod není pro muslima žádným problémem. Proto v tomto bodě existují zvláštní styčná místa mezi katolickou mariánskou úctou a Islámem.
- 4.** Korán učí, že Kristus byl jediný člověk, který zůstal bez hříchu. Všichni lidé zhřešili a hřeší. Dokonce i proroci a poslové Alláha podle Koránu hřešili. Samotný Mohamed musel prosit o odpuštění. Jen Kristus zůstal bez hříchu.
- 5.** Muslimové věří, že Kristus konal zázračná znamení: vracel slepým zrak, uzdravoval chromé a dokonce křísil mrtvé! Proto nejednou přicházejí muslimové za křesťany, když oni nebo členové jejich rodiny vážně onemocní, a prosí tyto křesťany, aby se za ně modlili, ať je Kristus uzdraví. Protože jako muslimové věří, že Kristus je lékař, který koná zázraky.

6. Muslimové dokonce jako my věří, že Kristus vstoupil do nebe. Kristus žije ještě dnes. Je nahoře v nebi v blízkosti Boha. Proto muslim musí přiznat, že je pravdivý tento výrok: „Kristus žije, Mohamed je mrtev! Kristus je v nebi, Mohamed je pohřben pod zemí!“ Mnoho muslimů putuje k Mohamedovu hrobu v Medině, potom co ukončili svoji pouť do Mekky. Pravověrní muslimové ale neznají žádný hrob, ve kterém by měl být položen Kristus. Tak mnohý muslim tímto i od Islámu správným výrokem „Kristus žije, Mohamed je mrtev!“ byl přiveden k přemýšlení a začal se ptát: „Proč následuji náboženství mrtvého a ne hlásání živého?“ Někteří v důsledku takových otázek učinili první kroky směrem k evangeliu živého Krista.

(Poznámka: Muslimové věří sice, že Mohamed také vystoupil do nebe, jen jeho cesta do nebe je jiná, než cesta Kristova: Byl v noci rychlým koněm dopraven z Mediny do Jeruzaléma; tam vystoupal od mešity Al-Aqsa po žebříku do nebe; potom po tomtéž žebříku sestoupil dolů a kůň Buraq jej v téže noci dopravil opět do Mediny. Aischa, jeho mladá žena, oznamuje podle islámské tradice (*Hadith*), že Mohamed v oné noci nepřetržitě spal na jejím klíně a potom tvrdil, že v téže noci uskutečnil výstup na nebe z Jeruzaléma. Kristus ale podle nauky Koránu vstoupil do nebe bez toho, že by se opět vrátil. Je ještě dnes v nebi u Boha!!)

7. Muslimové dokonce věří, že Kristus z nebe opět přijde. Opětovný příchod Krista na konci časů je pro každého věřícího muslima hotová věc! To, co mnoho liberálních křesťanů dnes může přijmout nanejvýš ještě v přeneseném nebo alegorickém významu, že Kristus vystoupil na nebe a odtud zase přijde, je pro každého muslima povinnost víry daná od Boha. To muslim

nesmí popírat, když se nechce dostat do podezření, že odpadl od islámu, se všemi nejvážnějšími důsledky tohoto kroku.

8. Na tomto pozadí už není podivné, že Kristu je v Koránu přisuzován nejvyšší čestný titul, který kdy člověk od Boha dostal. Jestliže srovnáme Krista v Koránu s Mohamedem v Koránu, tak Kristus ve všech zde jmenovaných bodech stojí mnohem výše, než Mohamed. Mnoho muslimů, kteří si toho všimli, se od Islámu odvrátilo a přibližovali se více a více ke Kristu, až někteří z nich se stali křesťany!

Jestliže zvažujeme tyto udivující podobnosti a uvážíme, že v pohledu na koránskou nauku o Kristu značně velká většina koránských výroků zdánlivě souhlasí s křesťanskou naukou, potom musíme být poněkud milosrdnější k liberálním křesťanům. Ti nám vytýkají: „Co máte s těmi muslimy? Proč je obracíte na víru? Nevidíte, že v mnoha bodech věří totéž, jako my křesťané? Otevřete jim svou náruč! Přijměte je! Nechejte je ve vašich kostelích odbývat jejich muslimské svátky a liturgické úkony! Protože jejich nauka o Kristu se sotva liší od naší!“ A ve skutečnosti: Tito liberální křesťané mají určitým způsobem pravdu! Protože viděno čistě statisticky, asi 80 % toho, co o Kristu učí islám, souhlasí s tím, co věříme my.

Ale abychom rozhodli, zda můžeme požadavek takových křesťanů otevřených k jiným náboženstvím poslechnout nebo ne, musíme se podívat na celkový Kristův obraz v Koránu a Islámu. K tomu patří také rozdíly mezi Biblií a Koránem v pohledu na Krista. Na ty přijdeme nyní ve druhém oddílu.

Rozdíly mezi Koránem a Biblií

Již jsme naznačili: čistě statisticky viděno, činí rozdíly mezi Koránem a Biblií méně než 20 procent toho, co o Kristu říká Korán. Pokud však uvážíme obsah toho, co je zde z křesťanského pohledu v Islámu popíráno, zjistíme, že přitom téměř bez výjimky byly zasaženy základy a podstatné části naší víry zakořeněné v Evangelii. Vyzdvihneme jen tři rozdíly:

1. *Kristus v Islámu nepřichází znovu jako soudce nad živými a mrtvými.*

Viděli jsme: sice souhlasí, že muslimové věří v opětovný příchod Kristův. Co potom ale Kristus bude konat, to u muslimů vypadá zcela jinak, než v naší víře. Podle svědectví muslimských tradic se nezjeví Kristus při svém opětovném příchodu jako soudce nad živými a mrtvými, nýbrž se vrátí na zemi jako posel Alláhův. Obrátí potom všechny křesťany na Islám, všechny kříže z kostelů a církevních domů odstraní a zabije veškerý vepřový dobytek, aby muslimové už dále nepřicházeli do pokušení jíst zakázané vepřové maso. Potom zničí Antikrista! Také muslimové věří ve falešného Krista, popř. Antikrista, který je na konci časů uvede do velkých nesnází. Nad tímto znovu-přicházejícím Kristus zvítězí. Potom se islámský Kristus ožení, vychová děti a zemře. Má být pohřben v Medině vedle Mohameda. Tam vedle Mohamedova náhrobku je výklenek, kde zbožní muslimové věří, jednou bude pohřben Kristus. Teprve potom nastane konec časů. Potom budou všichni lidé probuzeni a uvedeni před trůn Alláhův – také muslimský Kristus. Každý se tam bude muset zodpovídat a Alláh bude každého soudit podle jeho skutků, včetně Krista a Mohameda.

Tyto závažné rozdíly v učení o konci časů mezi Islámem a křesťanskou vírou nám naprosto jasně říkají, že musíme velmi přesně dávat pozor, když zjišťujeme zdánlivé podobnosti mezi Biblií a Koránem. Často se pod harmonickým povrchem skrývají nepřekročitelné protiklady. Tuto skutečnost je nutno přisuzovat okolnosti, že Mohamed se v době svého života pokoušel získat pro svůj Islám také křesťany. Proto do svého Islámu zabudoval mnoho z křesťanské víry, aby jej nechal pro křesťany vyhlížet atraktivněji. V podstatné části však současně křesťanskou víru popřel, jak ukáže následující oddíl.

2. *Kristus v Koránu nezemřel, a proto není žádným Spasitelem.*

Vedle takových bodů, ve kterých existují jak podobnosti, tak rozdíly, nacházíme ale v Koránu také výpovědi o Kristu, u kterých na první pohled žádné podobnosti s křesťanskou vírou nemůžeme konstatovat. Jedním z těchto bodů je otázka, zda Kristus byl ukřižován a tedy zabit. Muslimové to popírají, protože pro ně Alláh v Koránu prostřednictvím Mohameda v Sure 4,157n zjevil: „oni jej (tj. Krista) nezabili a neukřižovali! Naopak, jim bylo učiněno (to) podobné! ... Alláh jej naopak zvedl k sobě (do nebe)!“ Muslimové chápou tento text tak, že Kristus nebyl ukřižován, nýbrž beze smrti a zmrtvýchvstání odnesen živý do nebe, tak jako Eliáš nebo Henoch ve Starém Zákoně. Židé si prý s Kristem spletli jiného muže a omylem jej dali ukřižovat. Jen toto jediné místo v Koránu popírá Kristův kříž tak jednoznačně. Ten, kdo se v Koránu nevyzná, musí dlouho hledat, než toto místo najde. Přesto je každý zbožný muslim zná, protože toto místo je jasným ukazatelem rozdílu mezi Islámem a křesťanstvím. Proto musejí muslimové popírat prostou historickou skutečnost, kterou jak křesťané, tak také jejich protivníci na celém

světě akceptují jako nespornou, totiž, že Kristus byl před skoro 2000 lety ukřižován a potom zemřel.

Viděno čistě statisticky, je tato výpověď Koránu maličkosť. Oproti mnoha ostatním naukám Koránu o Kristu, se kterými můžeme souhlasit, se zdá, že tato výjimka se téměř ztrácí. Ale pro nás, jako následovníky Krista, je to velmi vážná záležitost. Protože popírání historické skutečnosti kříže Kristova má přinejmenším následující tři důsledky:

1. Jestliže Kristus nezemřel, potom také nemohl zemřít za naše hříchy. Tím muslimové popírají podstatu Evangelia. Neboť nejkratším zněním Evangelia je výrok: „Kristus zemřel za naše hříchy!“ (1Kor.15,3). Jestliže vůbec nezemřel, potom nemohl ani zemřít za naše hříchy, tedy Evangelium by neexistovalo!

2. Jestliže Kristus nezemřel, potom ani nebyl vzkříšen z mrtvých. Muslimové tedy nepopírají jen náš Velký Pátek, nýbrž i naše Velikonoce. Tím popírají naši naděje na věčný život, protože pro ně Kristus není vítězem nad ďáblem, peklem a smrtí, a tím není zárukou věčné spásy. Proto jsme pro ně „nejubožejší ze všech lidí“ (1Kor.15,19)

3. Jestliže Kristus ani nezemřel za naše hříchy, ani nebyl vzkříšen pro naše ospravedlnění, potom Kristus ani není naším Zachráncem a naším Spasitelem. To je podle mého mínění důvod, proč muslimové Krista nenazývají Ježíš nýbrž „Isa“. Slovo „Ježíš“ znamená ze svého hebrejského kořene: „spása Hospodino“ a označuje tím Spasitele. Protože v Islámu Kristus není Spasitelem, muselo jeho spasitelské jméno být změněno. Arabská písmena, která tvoří slovo `Isa`, mohou být chápána jako

gramatické převrácení pořádku písmen, které pro Ježíše vytváří arabské jméno: Yasu`u.

`Isa je tedy způsob, jak jméno Jesu lze arabsky vyslovit zezadu dopředu. Tato skutečnost je možná nepřímé prokletí Ježíše, protože v semitských kulturách bývají v rituálech prokletí jména těch, kteří mají být prokleti, vyslovována pozpátku. Pokud by to byl tento případ, pak by to byl důkaz toho, že Islám ústřední nauku křesťanství nejen popírá (neznává), ale také duchovně potírá (proti ní bojuje).

3. Kristus v Koránu není Syn Boží a Bůh proto není Otec.

Okolnost, že Islám bojuje proti naší křesťanské víře, se stává plně zřetelnou, když dojdeme k poslednímu rozlišovacímu znaku mezi Koránem a Biblí. Muslimové neuznávají, že Kristus je Syn Boží. Ano, jdou ještě dál, neboť podle Sure 9,3 jim Alláh prostřednictvím Mohamedovým diktoval: „...Nazaretští (t. zn. Křesťané) říkají, „Kristus je syn Alláhův!“ To říkají (jen tak) svými ústy. Tím napodobují řeč těch, kteří před nimi byli kacíři. Ať je Alláh zatratí! (nebo: Tito Bohem prokletí lidé!) Vždyť jak se tito odchýlili (od pravdy)!“ Zde se jasně projevuje, že Korán a tím Islám Boží synovství Kristovo nejen neuznává, nýbrž je také duchovně co nejostřeji potírá.

Také zde je sice pravda, že Korán málokdy napadá naši víru v Syna Božího tak, jako na tomto místě, a tento bod proto spíše nechává vyhlížet jako podružný při pohledu na mnoho zdánlivě „přijatelných“ výpovědí Koránu o Kristu. Ale pro nás, jako děti Boží ve víře, má toto koránské popírání Kristova Božího synovství opět velmi vážné důsledky:

1. Jestliže Kristus není syn Alláhův, potom Alláh také není otec. Proto muslimové opakují 17krát za den v pěti svých denních dobách modlitby to, co stojí ve třetí předposlední Sure Koránu: „ on (to zn. Alláh) ani nezplodil, ani se nenarodil, a nikdo mu není roven rodem.“ (Sure 112,3 n.)

Těmito výroky se muslimové mnohokrát za den duchovně očkují proti pravdě, že Bůh, prostřednictvím Ježíše Krista, svého Syna, je náš milující Otec

2. Jestliže pro muslimy Kristus není syn Boží, a Bůh pro ně není otcem, potom musím z pohledu Bible říci, že muslimové nemají Svatého Ducha. Protože Pavel dosvědčuje, že nejvnitřnější modlitba Ducha Svatého v srdci těch, ve kterých působí, je zvolání: „Abba, Otče!“ (Řím. 8,15). Protože muslimové se toto zvolání ani nemohou modlit, ani modlit nechtějí, nemají žádného Ducha, který sám podává svědectví jejich duchu, že jsou Božími dětmi (Řím. 8,16), kdežto my, skrze Ježíše takového Ducha máme a Boha zažíváme jako našeho Otce.

Dále, protože Kristus pro muslimy přece není Syn Boží, není pro ně v žádném případě ani **Pán**, nýbrž pouze otrok a služebník Alláhův, jako všichni ostatní proroci a poslové Alláhovi před ním a po něm. Proto musíme opět s Pavlem potvrdit, že muslimové nemají Svatého Ducha, protože „nikdo nemůže říci, že Ježíš je Pán, jedině v Duchu Svatém“ (1Kor. 12,3).

3. Konečně, když muslimové nevěří ani v Krista, jakožto Syna Božího ani v Boha, jako Otce, a proto nemají božího Ducha Svatého, potom je jasné, že Alláh, Bůh muslimů, není trojjediný Otec, Syn a Duch Svatý. Proto nás také neudivuje, že Korán otevřeně popírá božskou Trojjedinnost:

„...neříkejte Tři! (= nemluvte v pohledu na vztah Krista k Alláhovi o Trojjedinnosti!) Přestaňte s tím! To je pro vás lep-

ší! Skutečně je Alláh jen jediný Bůh! Je (daleko) nad to vyvýšený, aby měl dítě...“ (Sure 4,171)

Tím se zřetelně ukazuje, že muslimové a my křesťané nevěříme v téhož Boha. Jak by také jeden a tentýž Bůh měl v Ježíšově době poslat svého Syna na svět, aby jej za naše hříchy nechal zemřít na kříži, jak by tento Bůh o šest set let později nám měl poslat vyslance, který nám údajně od téhož Boha nechává zvěstovat: „Já jsem vás uvedl do omylu! To vůbec nebyl můj Syn, kterého jsem k vám tehdy před více než šesti sty lety poslal a on také vůbec nezemřel za vaše hříchy, nýbrž se musíte namáhat, abyste si svoji spásu zasloužili svou vlastní prací!“?

Duch, který v Koránu vystupuje jako Alláh, tj. jako přímo Bůh, proto naprosto nemůže být tentýž, jako živý Bůh, který se v našem Pánu a Spasiteli Ježíši Kristu zjevil jako náš milující a všemohoucí Otec!

Závěr (Souhrn)

Co na tomto pozadí máme soudit o duchu, který působí v Koránu a tím v Islámu? Domnívám se, že směrodatné jsou zde verše, se kterými se Jan obrátil na první křesťany, když napsal: „Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že **Ježíš** je Kristus? To je antikrist (to znamená odpůrce Kristův), který popírá Otce i Syna. Kdo popírá **Syna**, nemá ani Otce; kdo vyznává Syna, má i Otce.“ (1. Jan 2, 22n)

Viděli jsme: muslimové popírají, že **Ježíš** Kristus je Mesiáš. Protože říkají: „Ne Ježíš, Zachránce a Spasitel, nýbrž `Isa, služebník, to je ten Kristus, to je ten pravý Mesiáš!“ Tím se muslimové odmaskovávají jako lidé, kteří jsou pod vlivem ducha lži. Neboť jen nestydatý lhář uvádí do světa drzou nepravdu, že Kristus nezemřel a tím nemůže být Spasitelem!

Dále jsme viděli, že muslimové nejen neuznávají **Boží synovství** Kristovo a tím také otcovství Boha, nýbrž duchovně proti němu otevřeně bojují. Tím se odmaskovávají, jako lidé, kteří jsou pod vlivem ducha, který je odpůrcem Kristovým, tudíž proti Kristu, to znamená antikristem, nebo protikřesťanským.

Řecké slovo pro lháře zní diabolos. Odtud odvozené je německé slovo „Teufel“, české „d'ábel. Proto jsou, podle právě citovaných slov Janových, muslimové pod vlivem ducha (lži), který v původním řeckém významu slova je duch diabolický, tedy d'ábelský.

Hebrejské slovo pro odpůrce je šataan. Odtud odvozené německé i české slovo „Satan“. Proto jsou rovněž podle právě citovaných slov Janových muslimové pod vlivem ducha, který

v původním hebrejském smyslu slova je satanský, protože je to duch zaměřený proti Kristu, jakožto Synu Božímu.

Jestliže Jan má pravdu (a my, kteří následujeme Ježíše, mu musíme za pravdu dát, když ve spásonosné ukřižování Kristovo a v nádherné Boží synovství Ježíšovo věříme - Jan tedy pravdu má), potom máme v Islámu co do činění s duchovně velmi nebezpečnou skutečností. Proti tak mocnému duchu, jako je duch Lháře a Odpůrce, který se v Islámu nechává zbožňovat jakožto Bůh, to znamená Alláh, nemáme nic, co by se dalo zmoci.

Jen Ježíš svým Slovem, jen Otec svým Svatým Duchem mohou zde něco způsobit! A náš trojjediný Bůh také hodně v domě Islámu dokáže zmoci. Prostřednictvím naší služby mezi muslimy v Asii, Africe a ve východním světě jsme spolu přibírání do toho, co náš Bůh mezi muslimy působí.

Za to vám předem děkujeme.

Víra muslimů

1. Alláh

Jeho jednotnost a jedinečnost

Jeho 99 nejkrásnějších jmen

„Dovědčuji, že není žádného Boha kromě Alláha..

2. Jeho andělé

Dobří andělé (např. Džibril)

Zlí andělé (např. Iblis nebo Šajtan)

3. Jeho knihy

Byly zjeveny četné knihy, mezi nimi:

Tawrat (= Tóra), Zabur (=Žalmy), Indžil (= Evangelium)

Qur`an (=Korán).

4. Jeho poslaní

Tisíce proroků a poslaných poslal Alláh lidem, mezi nimi jsou:

Adam, Noe, Abrahám, Izmael, Izák, Jákob, Mojžíš, David, Šalomoun, Eliáš, Jonáš, Alexandr Veliký, Kristus, Mohamed

...a že Mohamed je jeho Poslaný!“

5. Soudný den

Znamení té hodiny (např. Antikrist, opětovný příchod Kristův)

Všeobecné zmrtvýchvstání

Poslední soud Alláhův

6. Předurčení

Dvojí predestinace

Predestinace ke svaté válce

Věčné přebývání v pekle nebo v ráji